

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

Avançament editorial

Revoltats

NOVETAT • L'editorial Ara Llibres publica un recull de converses entre el periodista Justo Molinero i el polític Oriol Junqueras **DIVERSITAT** • Parlen de temes tan diversos com la independència, la família, les creences o la crisi

Què s'explicarien el periodista Justo Molinero i el líder d'ERC, Oriol Junqueras? Quina és la seva postura sobre temes com ara la corrupció, la independència, el lideratge o el futbol? I sobre la vida? El llibre 'Revoltats' dóna resposta a aquestes i moltes altres preguntes. Amb edició del periodista Saül Gordillo, les més de 230 pàgines de la publicació són un recull de les converses entre tots dos.

Justo Molinero i Oriol Junqueras, en la imatge que il·lustra la contraportada del llibre ■ XAVIER TORRES-BACCHETTA / ARA LLIBRES

Justo Molinero (J.M.): "Ara que parlàvem de fe i religió, escolta; quins són els teus referents vitals o intel·lectuals? Quines persones t'han marcat realment?"

Oriol Junqueras (O.J.): "Tinc la impressió que amb el pas del temps i amb les circumstàncies vitals de cada moment els referents d'un mateix poden anar canviant o evolucionant, o almenys a mi em passa. Sempre explico que a mi em va marcar molt l'Ernest Lluch (1937-2000), que va ser professor meu durant el doctorat i amb qui vaig establir una relació molt cordial, però no exempta, això sí, de discrepàncies notables en temes polítics. Per a mi, ell va ser un referent clar, que encarnava com pocs la relació i la complementaritat entre economia, política i història. Una altra persona que m'ha marcat és el pare Batllori. Va ser gràcies a ell que vaig poder anar a fer recerca a l'Arxiu Secret del Vaticà. Amb ell m'havia passat moltes hores discutint sobre Cuba, política italiana, la democràcia cristiana... Era un referent de totes totes. En la meua trajectòria personal, també m'agradaria citar l'Antoni Simón, que va ser el meu director de tesi a l'Autònoma. Gràcies a ell em vaig interessar per fer la tesi i va ser clau en les meves primeres passes per publicar articles científics [...]"

Rajoy, Fainé i Oliu

J.M.: "Quan va ser la darrera vegada que vas parlar amb el senyor Rajoy?"

O.J.: No hi he parlat mai.

J.M.: Mai? No l'has saludat mai?

O.J.: No, no hem coincidit mai.

J.M.: Si et reuneixes amb el senyor Isidre Fainé de La Caixa o Josep Olliu del Banc de Sabadell, amb aquestes persones de l'establishment que dius que no volen que guanyi ERC, com et tracten?

O.J.: Aquestes converses entren en l'àmbit d'una certa discreció, però amb aquests senyors sí que m'hi he trobat. No crec que sorprengui ningú que aquestes persones no vulguin que guanyem, però hi ha interès per les dues parts per sentir-nos i escoltar els arguments dels uns i dels altres. L'interès per part meua d'explicar-me el màxim de bé possible, i de deixar clar que nosaltres volem que a tots ens vagi bé i que volem que també els vagi bé a ells, però que això ha de ser compatible amb el fet que li vagi bé a la immensa majoria del país. A nosaltres ens sembla que és compatible, diguem-ne. Una de les coses que més mal fa al creixement econòmic és la desigualtat [...].

Les dones i la vida

J.M.: "On vas fer el servei?"

O.J.: "No vaig fer el servei."

J.M.: "Per què no va fer la mili?"

O.J.: Perquè vaig ser objector de consciència [tots dos riuen].

J.M.: O sigui, que estàs en condicions de defensar el

"Revoltats. Oriol Junqueras i Justo Molinero"

Edició: Saül Gordillo
Editorial: Ara Llibres
Pàgines: 236

país per la part dels collons!"

O.J.: "Bueno, t'explicaré que sóc l'últim ciutadà espanyol que ha fet servei militar a Cuba. Vaig ser objector de consciència, em van enviar a fer la prestació. Jo en aquell moment ja havia escrit dos llibres sobre les relacions entre Catalunya i Cuba. Resulta que on jo feia la prestació social substitutòria havien convidat una professora cubana a donar unes classes, ella es va assabentar que jo havia escrit uns llibres sobre Cuba, i va convèncer no sé qui que a mi m'havien d'enviar a Cuba a fer unes conferències sobre la història de Cuba i de Catalunya. Total, que vaig anar a petar a la Universitat d'Holguín..."

J.M.: [L'interromp] "I et vas petar la cubana o no?"

O.J.: "Hahaha, vaig anar a petar a la Universitat d'Holguín a fer unes conferències d'història."

J.M.: [Torna a interrompre'l] "Però la cubana com estava?"

O.J.: [Una mica tallat] "Els cubans són gent molt respectable. Total, que vaig compaginar durant un any estar a Roma i a Cuba. Vaticà i castrisme, una cosa ben complicada [...]"

Qui ha de tenir por de tu?

J.M.: "Amb la fórmula que proposes, d'anar en llistes separades, pots guanyar i pots ser president?"

O.J.: "Sí, és clar, i tant. Podem guanyar i podem assumir la presidència. I tant."

J.M.: "Qui ha de tenir por que tu siguis president?"

O.J.: "La mala gent, els que han viscut del cuento, els que s'aprofiten de la gent i no volen que les coses canviïn."

J.M.: "I qui és la mala gent?"

O.J.: "Els que han aprofitat la situació i han fotut mà. Els que han evadit impostos, perquè aquests impostos són els diners de les escoles dels nostres fills i dels hospitals dels nostres malalts. Els que juguen amb posició d'avantatge respecte al conjunt de la societat. Els que aprofiten que tenen l'oligopoli del servei energètic o financer i posen les coses molt difícils a la majoria dels empresaris, els consumidors i els ciutadans d'aquest país. Volem una societat més justa i més oberta, en què no hi hagi barreres que impedeixin que la gent pugui realitzar-se i tirar endavant [...]"

Cop de puny a la taula

O.J.: "Amb quins polítics t'entens millor?"

J.M.: "Jo tinc amics de tots els colors polítics. Alguns que han passat per la presó i d'altres que possiblement hi entrin. Ho he viscut molt de prop a Santa Coloma de Gramenet. Em va sorprendre molt perquè en Bartu Muñoz, aleshores alcalde del PSC, no té cap necessitat de robar. Té molts diners. A Villanueva, l'alcalde no ha treballat a la política i ara li ha tocat una mala època per estar en un ajuntament. Igual que tu, Oriol, si et toca presidir el país ho tindràs molt complicat. Jo t'aconsello que siguis honest, que ja ho ets, i que parlis fort i clar. Sovint et falta fotre un cop de puny a la taula, i ho saps."